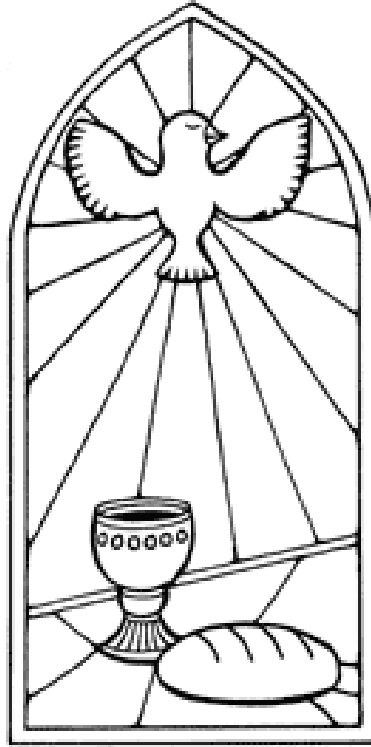

Vorbereiding Heilig Avondmaal

Delen

(deel 2)

Ter inleiding

Hier ligt het tweede deeltje van de vier die er verschijnen over de viering van de maaltijd van de Heer. De eerste had als thema 'Vieren', deze heet 'Delen' en er komen nog twee deeltjes 'Ontmoeten' en 'Liefhebben'. Hiermee hebt u de mogelijkheid om in de week voorafgaande aan de viering elke dag er in te lezen of mee te werken.

We hebben geprobeerd om zowel voor de ouderen als voor de jongeren er iets in te zetten, om na te denken, te mediteren, te bidden, te knippen, te plakken en te kleuren. Kijk maar wat van toepassing is.

We hopen dat de boekjes ook gebruikt worden, want het is jammer als het werk dat er in is gaan zitten zo weinig oplevert. Ook nu geldt weer dat we veel 'gestolen' hebben uit andere boekjes. Maar het is zoals een architect het eens van een bouwplan zei: 'Beter goed gejat, dan slecht bedacht'.

Wij hopen op goede vieringen en een goede voorbereiding daarop.

De commissieleden,
Ria de Groot, Sam Janse, Ritha Mulder

MAANDAG

Delen met Pesach

Lezen Exodus 12:1-5

¹ De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ² 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn.

³ Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: 'Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴ Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste buren een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. ⁵ Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek.

Gemeenschap wordt soms uit nood geboren. Van het offerdier, het lam of het bokje, mocht niets overblijven. De HEER had het zo gezegd tegen Mozes en Aaron.

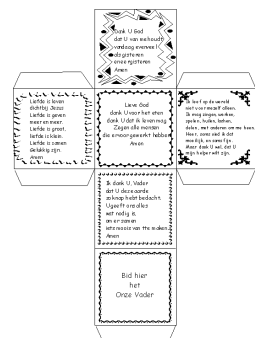
Sommige gezinnen die te klein waren om alleen een dier te slachten, moesten daarom de Pesachmaaltijd samen met hun naaste buren houden.

Om met je naaste buren te delen, moet je de deur openen en over de drempel gaan

In Christus is noch west nog oost
in Hem noch zuid nog noord.

Een wordt de mensheid door zijn troost,
de wereld door zijn woord.

Geliefden, sluit u dan aaneen
Vanwaar en wie ge ook zijt,
als kind`ren om uw Vader heen
en Christus toegewijd.

Voor de jongere en oudere kinderen: zie bijlage

DINSDAG

Delen met mensen dichtbij

Lezen: Deuteronomium 15:1-11

Hoe is het met de armoede in Nederland?

Nederland staat in 2012 als negende land in de top tien van rijkste landen ter wereld. Veel mensen zijn dan ook van mening dat armoede in Nederland niet of nauwelijks voorkomt. Toch is het aantal mensen dat niet rond kan komen dit jaar gestegen naar meer dan 1 miljoen. De sterkste stijging is te zien bij jonge gezinnen. Meer dan 8 procent van de groep van 30- tot 44-jarigen is 'arm' te noemen. Cok Vrooman, onderzoeker bij het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), is daarbij pessimistisch over de toekomst. Hij zegt:

'Je ziet dat de crisis nu pas echt is geland achter de voordeur. Het is inmiddels zo dat een op de tien kinderen in Nederland in armoede opgroeit. In elke klas van dertig kinderen zijn er dus in theorie drie kinderen die arm te noemen zijn. Deze kinderen krijgen niet elke dag een warme maaltijd voorgeschoteld. Sterker, ze worden soms met een lege maag naar school gestuurd. Deze kinderen dreigen buiten de boot te vallen, doordat er geen geld is om bijvoorbeeld hun verjaardagsfeestje te vieren.

De andere kant is dat ik vaak denk: 'Crisis? Welke crisis? Zie jij een crisis?' Dan zie je de winkels uitpuilen van het luxe voedsel. Dan weet je dat de vluchten naar de wintersportgebieden weer zijn volgeboekt.

Ik denk dat rijkdom en armoede steeds verder uit elkaar komen te liggen. En rijkdom valt op. Wie het breed heeft, laat het breed hangen. Armoede is vaak juist onzichtbaar. Niemand wil te koop

lopen met zijn armoede. Hoeveel mensen bij u in de straat zullen onzichtbaar tobben onder hun schuldenlast? Welk kind in de klas loopt stiekem gebukt onder 'grote mensenlasten'? Zoekt u mee? Helpt u mee? Helpen is eenvoudig. U hoeft enkel maar te delen. Wees niet bang dat u zelf tekort komt. U zult juist ervaren: delen is vermenigvuldigen.'

Wat doet onze diaconie?

Diaconie is afgeleid van het Griekse woord *diakonos* en betekent 'dienaar' of 'helper'. De diaconie verleent dan ook hulp aan mensen, rechtstreeks of via organisaties die hetzelfde doel nastreven. Onze doelgroep bestaat uit armen, zieken, gevangenen, verslaafden, vluchtelingen, slachtoffers van oorlogen, natuurrampen, uitbuiting etc. Hulp kan worden verstrekt zowel wereldwijd, landelijk als lokaal. Zo hebben de gezamenlijke diaconieën in Ameide/Tienhoven de werkgroep vluchtelingenwerk opgericht. De vluchtelingen in Ameide/Tienhoven worden begeleid en geholpen bij het inburgeren in de Nederlandse maatschappij. Ook de jaarlijkse actie voor de voedselbank onderstreept waar de diaconie voor staat: hulp bieden waar nood is – ongeacht de (kerkelijke) achtergrond van de hulpzoekende.

Om over na te denken

In de laatste Wereldoorlog was een Christusbeeld in een kerk gedeeltelijk beschadigd. De handen waren van het beeld afgebroken. Na rijp beraad werd besloten het Christusbeeld zo te laten. Er werd een bordje bij geplaatst met de tekst: 'Mijn handen zijn jullie'.

Voor de oudere kinderen: zie bijlage

Voor de jongere kinderen:

Lied: Kijk eens om je heen

Kijk eens om je heen,
kijk eens om je heen,
geef elkaar de hand,
je bent niet alleen.
Want wij moeten samen delen,
samen zingen samen spelen.
Ook al zijn wij nog maar klein:
samen *delen* is pas fijn.

WOENSDAG

De oproep van Johannes de Doper

Lezen: Lucas 3:1-20

Mensen van liefde

Mensen van liefde

gaan langs Gods wegen

en sporen naar broeders en zusters in nood.

Zij brengen een hemelse zegen

en waar honger en dorst heerst

laven en spijzen zij met water en brood.

Mensen van liefde

dragen op hun zachte armen

de zware last van zorgen en pijn.

En waar nood is aan begrip en aan liefde

helen zij verrassend, verheugend

door mensen troostend nabij te zijn.

Mensen van liefde

vangen mensen die in 't duister verdwaald

geen plaats vinden om ergens te wonen

nooit hartelijk worden onthaald,

zoeken zij dat warm onderkomen

met een milde stem die toch naar hen vraagt.

Mensen van liefde

zijn boodschappers van God.

Zij leven tussen al de mensen op aarde

in dienstbetoon voor hun naaste

en door Zijn almachtige liefde gedreven

brenghen zij de zon in de schaduw van 't leven.

Een verhaal voor oudere kinderen over de heilige Martinus

Het loopt tegen de avond, in de halfschemering. Niet licht, maar ook niet echt donker. Het is erg koud. Een jonge Romeinse officier, Martinus, rijdt op zijn paard de stadspoort binnen van het plaatsje Amiens in Zuid-Frankrijk. 'Eindelijk', zegt hij rillend van de kou, 'blij dat ik er ben. De wind is toch kouder dan ik dacht.'

Plotseling ziet hij daar in de schemering een man staan. Nu was hij dat wel gewend: bedelaars bij de stadspoort. Maar hij had niet gedacht dat er nog iemand met deze kou en zo laat zou staan.

'Heb meelij, heer, heb meelij. Geef mij iets te eten.'

Martinus rukt even aan de teugels van zijn paard en het paard reageert direct door even op zijn achterpoten te gaan staan en stil te houden. Tja, wat moet Martinus nou? Het is helemaal niet zijn gewoonte voor een bedelaar te stoppen. De man kijkt hem smekend aan en houdt zijn hand op.

'Heb meelij heer, heb meelij. Geef mij iets van uw rijkdom.'

Martinus ziet hoe de man, rillend van de kou en ineengedoken om de felle wind te ontwijken met zijn handen uitgestoken, blijft staan.

'Wat kan ik geven', mompelt Martinus een beetje verstrooid in zichzelf. Plotseling, het gaat bijna vanzelf, pakt hij zijn zwaard en snijdt daarmee zijn eigen mantel, die hij speciaal voor deze reis heeft aangedaan, in tweeën. 'Hier heb je de helft van mijn mantel. Het helpt in ieder geval tegen de kou.'

De man doet hem snel om zijn schouders en kijkt Martinus blij aan. 'Dank u wel heer.'

Martinus mompelt nog iets van: ‘Het is wel goed zo. Nou kunnen we het beiden warm hebben.’

Hij geeft weer een ruk aan de teugels. Het paard brengt Martinus in draf naar de plaats in de stad waar hij moet zijn.

Die hele avond kan Martinus de gebeurtenis met die bedelaar maar niet uit zijn hoofd zetten. En als hij gaat slapen, zegt hij bij zichzelf: ‘Kom Martinus, zo speciaal en bijzonder was het nou ook weer niet wat je gedaan hebt. Ophouden met piekeren.’

Daarna valt hij in slaap, een tevreden lach op zijn gezicht.

Om over na te denken

Het gaat er vaak niet om wat mensen missen kunnen, het gaat erom wat mensen je gunnen.

Voor de jongere kinderen: zie bijlage

DONDERDAG

Hoe maken we het weer goed?

Het goed maken: iets goedmaken kan erg moeilijk zijn.

We denken meestal dat de ander de schuld heeft, want zelf heb ik niets verkeerd gedaan.

Maar is dat wel zo? Ben ik wel duidelijk geweest, heb ik het wel goed gecommuniceerd?

De meeste conflicten ontstaan door een slechte of helemaal geen communicatie.

Het is ook heel erg moeilijk om goed naar je zelf te kijken.

Hoe was je humeur, hoe was je toon? Heb je wel goed naar de ander geluisterd of heb je zelf zijn verhaal ingevuld en daardoor een verkeerde conclusie getrokken?

Om een conflict of meningsverschil goed te maken moet je je soms wel heel kwetsbaar opstellen en dat is moeilijk maar wel erg belangrijk.

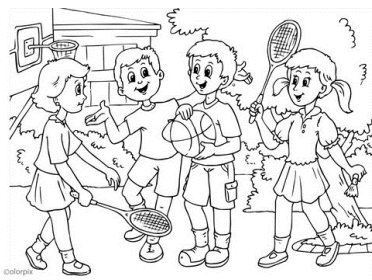
Woord van Jezus:

We luisteren naar wat er in de bijbel staat in Matteüs 5:23-24:

Wanneer je dus je offergave naar het altaar brengt en je je daar herinnert dat je broeder of zuster je iets verwijt, laat je gave dan bij het altaar achter; ga je eerst met die ander verzoenen en kom daarna je offer brengen.

Zie bijlage:

Voor de jongere kinderen een kleurplaat en voor de oudere kinderen een opdracht over ruzie maken..

Om het geluk van mensen

Om het geluk van mensen bidden wij:
Om het voedzame brood
van vriendschap en vertrouwen.
Om de schuimende beker
van echte levensvreugde.

Om het uit één stuk geweven klee
van respect en eerlijkheid.
Om de uitgestoken hand
van hulp en vrede.
Om het sterke schoeisel
van blijvende bereidwilligheid.
Om het vruchtbare woord
van bemoediging en medeleven.
Om de wijd open blik
van herkenning en erkenning.
Om de weldadige warmte
van het hart dat liefde geeft.

VRIJDAG

Samen eten

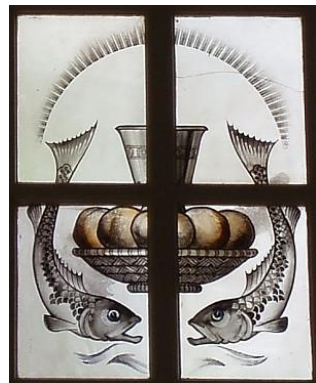
De wonderbare spijziging – Matteüs 14:13-21

¹³ Toen Jezus hiervan hoorde, week hij per boot uit naar een afgelegen plaats waar hij alleen kon zijn. Maar de mensen kwamen het te weten, en vanuit de steden volgden ze hem over land. ¹⁴ Toen hij uit de boot stapte en de grote menigte zag, voelde hij medelijden met hen en hij genas hun zieken.

¹⁵ Bij het vallen van de avond kwamen de leerlingen naar hem toe en zeiden: ‘Dit is een afgelegen plaats en het is al laat. Stuur de mensen weg, laat ze naar de dorpen gaan om eten voor zichzelf te kopen.’ ¹⁶ Maar Jezus zei: ‘Ze hoeven niet weg, geven jullie hun maar te eten.’ ¹⁷ Ze antwoordden hem: ‘We hebben hier niets, alleen vijf broden en twee vissen.’ ¹⁸ Hij zei: ‘Breng ze mij.’ ¹⁹ En nadat hij de mensen opdracht had gegeven op het gras te gaan zitten, nam hij de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak het zegengebied uit en brak de broden; hij gaf ze aan de leerlingen, en de leerlingen gaven ze door aan de mensen. ²⁰ Iedereen at en werd verzadigd, en toen ze de stukken brood die over waren ophaalden, hadden ze twaalf manden vol. ²¹ Er hadden ongeveer vijfduizend man gegeten, vrouwen en kinderen niet meegeteld.

Welkom

Kom maar samen in de kring
van het brood en van de beker,
oud en jong en klein en groot:
zet je maar in vrede neer
aan de Tafel van de Heer.
Breek het brood en schenk de wijn,
reik elkaar verzoening aan
aan de Tafel van de Heer.

Vijf broden en twee vissen

Het was een drukke dag voor Jezus en zijn leerlingen. Er was zelfs geen tijd om te eten. Een menigte mensen had naar Jezus staan luisteren. De zon was nu aan het ondergaan en iedereen had honger.

‘Stuur de mensen weg om brood te kopen’ zeiden de vrienden van Jezus. ‘Nee,’ antwoordde Jezus. ‘Wij moeten hen iets te eten geven. Hoeveel brood hebben jullie?’

Andreas, de broer van Petrus zei: ‘Er is een jongen met vijf gerstebroden en twee visjes. Maar daar komen we niet ver mee’. ‘Zeg tegen alle mensen dat ze op het gras moeten gaan zitten’, zei Jezus. De menigte bestond uit zo’n vijfduizend mensen.

Toen nam Jezus het brood en de vissen van de jongen en bracht dank aan God. Jezus’ vrienden deelden het voedsel uit en tot hun grote verbazing had iedereen genoeg te eten.

Met de brokken die over waren gebleven, vulden ze twaalf manden.

‘Ik ben het brood dat leven geeft’, zei Hij. ‘Kom bij mij en dan zal ik jullie alles geven wat je nodig hebt voor het nieuwe leven dat ik jullie kom brengen

Voor de oudere kinderen: een puzzel; zie bijlage.

Voor de jongere kinderen: een kleurplaat; zie bijlage

ZATERDAG

Samen gemeente zijn

Handelingen 2: 42-47

Na de preek van Petrus op de eerste Pinksterdag ontstaat er een gemeente:

⁴² Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

⁴³ De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag. ⁴⁴ Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.

⁴⁵ Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. ⁴⁶ Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. ⁴⁷ Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.

De eerste christenen hielden zich trouw aan wat ze van de apostelen geleerd hadden. Ze hoorden bij elkaar, hadden met elkaar gemeen dat ze allemaal geloofden in de ene Heer Jezus Messias. Ze braken het brood en gebruikten met elkaar de maaltijd. Natuurlijk doen die woorden ons al snel denken aan het Avondmaal. Ook het gebed was voor hen heel belangrijk.

Wilt u meer lezen, lees Romeinen 12:9-21

Zie bijlage:

Voor de jongere kinderen een tekenopdracht en voor de oudere kinderen een opdracht over de kerkdienst.

ZONDAG

Delen wereldwijd

Op zijn zendingsreizen propageert Paulus de collecte voor de verarmde gemeente van Jeruzalem. Het heeft voor hem te maken met diaconaat, maar ook met oecumene. De gemeente van Korinte staat niet los van de gemeente in Jeruzalem, want Christus heeft ons allen samengebracht in de ene kerk. Hier beveelt hij de collecte aan:

1 Korinte 16:1-4

¹ Wat de collecte voor de heiligen betreft, moet u de richtlijn volgen die ik aan de gemeenten in Galatië gegeven heb: ² laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzij leggen. Dan hoeft er bij mijn komst geen geld meer te worden ingezameld. ³ Wanneer ik eenmaal bij u ben, zal ik degenen die u hebt uitgekozen om de gaven te overhandigen, met aanbevelingsbrieven naar Jeruzalem laten gaan. ⁴ Als ik zelf ook de mogelijkheid heb naar Jeruzalem te gaan, zullen ze mij vergezellen.

Bij het avondmaal hebben de diakenen altijd een bijzondere functie. Dat komt nog uit de tijd dat het avondmaal een echte maaltijd was waarbij de armen konden delen in de overvloed van de rijken. Dat het avondmaal een diaconale kant heeft, zien we aan de collecteschaal op de avondmaaltafel: die is nooit voor de kerk, maar altijd voor de diaconie en dus voor de mensen in deze wereld die het minder hebben dan wij.

Armoede in de wereld

Armoede heeft vele gezichten die van plaats tot plaats en van tijd tot tijd veranderen. Armoede is honger, gebrek aan onderdak, ziek zijn en niet naar de dokter kunnen, niet naar school kunnen, geen inkomen hebben, kinderen verliezen aan een ziekte die

veroorzaakt is door vies besmet water, armoede is vluchten alles achterlaten, leven in een vluchtelingenkamp, gebrek aan vrijheid enz.

Wereldwijd leven er ongeveer 1,4 miljard mensen in absolute armoede

Kunnen wij er iets aan doen? Ja zeker, laten we delen van onze rijkdom, ieder naar draagkracht ook al lijkt het soms een druppel op een gloeiende plaat maar elke druppel is er een. Moeder Teresa heeft ooit gezegd: 'Wat we doen is slechts een druppel in de oceaan. Maar als we niets doen zou de oceaan kleiner zijn vanwege deze ontbrekende druppel'.

Daarom verleent de diaconie van onze gemeente hulp aan mensen veraf. Denk hierbij aan slachtoffers van oorlog, natuurrampen armoede, hongersnood, door middel van speciale projecten. Een van de projecten van vorig jaar maar ook van dit jaar is Iris Ministries Zimpeto

De basis van Zimpeto ligt aan de rand van Maputo, de hoofdstad van Mozambique, een land in Afrika. In 1998 werd de basis opgericht door Ronald en Heidi Baker. Hun werk ontstond uit de wanhopige nood van straatkinderen, weeskinderen en andere kwetsbare kinderen, maar door de jaren heen is er een groot, druk en divers centrum ontstaan waar de behoeften van mensen gezien worden en Gods liefde doorgegeven kan worden. Hoop en perspectief voor de toekomst geven met een gepassioneerde hart vormt de basis voor alles wat zij doen. Om het met Ronald en Heidi te zeggen: 'stop for the one'. Iris Ministries is een non profit organisatie. Het centrum wordt gefinancierd door donaties.

Zie bijlage:

Voor de jongere kinderen een vraag en voor de oudere kinderen een opdracht over de armoede in de wereld.

